

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

46. OBJAVA

16. septembar (rujan) 2018

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

» Isusovo preobraženje«

Matej 17, 1-13: Posle šest dana uze ISUS sa sobom Petra, Jakova i brata mu Ivana i izvede ih nasamo, na visoku goru. Tada se preobrazi pred njima; lica mu zasja kao Sunce, a haljine postadoše bijele kao svijetlo. I, gle, opaziše Mojsija i Iliju gdje s njim razgovaraju. Tada Petar reče ISUSU: "Gospodine, dobro je, da ostanemo ovdje. Napraviti ću ovdje, ako ti je po volji, tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Dok je on još govorio prekrije ih svijetao oblak, i začu se glas iz oblaka: "Ovo je SIN Moj, LJUBLJENI MOJ, koga sam odabrao! NJEGA slušajte!" Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašiše. ISUS im se približi, dotače ih se i reče: "Ustanite i nemojte se bojati!" Oni podigoše oči, ali ne vidješe nikoga, osim ISUSA sama. Dok su silazili s gore, naredi im ISUS: "Nikom ne govorite u Ovom viđenju dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih!" Nato ga upitaše učenici: "Yašto onda književnici vele da najprije ima doći Ilija?" On im odvrat: "Bez sumnje, Ilija ima doći i sve postaviti opet na svoje mjesto. Ali vam kažem da je Ilija već došao, samo ga oni ne poznadoše, nego postupiše s njim kako im se prohtjelo. Tako će i SIN ČOVJEČJI morati od njih mnogo trpjeti." Tada razumješe učenici da im govori o Ivanu (Jovanu) Krstitelju.

Ovdje imate ponovo događaj iz Mog zemaljskog života koji krije u sebi dublje nebesko značenje. Kao što je taj događaj nekada bio važan za Moje učenike koji su Me pratili, tako je u duhovnoj adekvatnosti vrlo važan za vas i za sve čovječanstvo u budućnosti prema kojoj idete. Taj događaj ćemo ogledati i objasniti što je u ono vrijeme značio za Moje učenike, a nakon toga ćemo prijeći na njegovu duhovnu adekvatnost: kako, kada i gdje će se ponoviti u sadašnjem vremenu i kako će obnovljen, u sadašnjosti imati jednak učinak kao nekada na Moja tri učenika koji su Me pratili i na njihov daljnji način života i djelovanja.

Evandjelje navodi da Sam poveo Svoje učenike Petra, Jakova i Ivana sa Sobom na brdo. Tamo su Me vidjeli preobraženog, to jest, vidjeli su Me svojim duhovnim očima kao Onoga koji zapravo Jesam, Bijah i Bit ću. Ispred sebe vidjeli su Me kao visokog duha, čija odjeća, koja je bila bijela, odgovara istini i Moje lice je sijalo kao Sunce, to jest, zračilo ljubav. Tamo pored su vidjeli dva moćna podupiratelja sveg Mojeg budućeg edukativnog sistema, koji su najviše doprinijeli tome da Mi olakšaju Moj rad jer su bili prethodnici i oni koji su pripremili put – vidjeli su Mojsija te Iliju s kojima Sam govorio. Nadalje su čuli iz oblaka glas koji je govorio jednake riječi kao nekad prilikom Mog krštenja u Jordanu, koje su glasile: „Ovo je Sin moj Ljubljeni! U njemu mi sva milina; Njega morate slušati!“

Ta vizija, koja je Mojim trima učenicima bila dozvoljena, imala je namjeru ponuditi im predokus njihove vlastite sudbine. Petar, kojeg Sam imenovao 'stijena' na kojoj želim sagraditi Svoju crkvu, imao je sličnu zadaću kao nekada Mojsija koji je židovski narod pripremao za Moj dolazak. Dao im je zapovijedi i pravila o ponašanju, koja je židovski narod prihvatio lakše nego bilo koji drugi, da bi ga načinio izabranim narodom, usred kojega Sam odlučio doći na zemlju.

Ilija, u svojoj ponovnoj preobuci u ljudski oblik, kao Ivan Krstitelj, ispunio je u malom ono što je Mojsija trebao raditi u velikom, tako je Moj miljenik Ivan – zbog njegovog posebnog djelovanja i zbog toga što je baš on živio duže nego svi ostali učenici – bio određen da u posljednjim godinama svog života u Otkrivenju opiše svijetu njegov duhovni tijek sve do očišćenja i ostavi svjedočanstvo da se prema zapovijedima koje Sam položio u Moje stvorenje – bilo kao moralnim ili fizičkim zakonima – ne smije postupati prezrivo.

Ti učenici, oni što su još živjeli na ovom svijetu, te Mojsija i Ilija koji nisu bili više u mesu, mogli su Me gledati u svem Mojem veličanstvu i upoznati Me za Onog za čije veliko duhovno kraljevstvo moraju žrtvovati sve, da bi Mojemu djelu dodali održivost. Vidjeli su Me u onoj blaženosti, kakvo ljudsko srce u zemaljskom tijelu može podnositi samo nekoliko trenutaka i baš ta nikad predviđena blaženost i sreća prouzročili su da je Petar viknuo: „Gospodine, dobro nam je ovdje biti! Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice!“

Ali, jer takvi trenuci služe samo za buđenje, poticanje i jačanje onda kad prijeti opasnost ili kad neodlučnost blokira srce, bili su samo kratkotrajni. No, da bi im ostali u trajnom sjećanju, iz bijelog su se oblaka oglasile kao duhovna sjena Moje osobe one tajanstvene i važne riječi: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina; Njega slušajte!“ Taj glas je savjetovao Mojim učenicima da budu još pažljiviji prema Mojim riječima, te da ih zaista utisnu u srce, kako bi iz njih jednom izraslo zeleno drvo života, koje će ispod svoje sjene sabrati sve čovječanstvo i gdje će ono naći utočište u svoj svojoj patnji i nesreći.

Razlog za to što Sam učenicima naredio neka o tom događaju šute, dok ne Budem prestao sa Svojim poučavanjem i uskrsnućem ga krunisao, bio je u tome što bi drugi

učenici sumnjali u taj prikaz ili ga ne bi razumjeli, jer Moji učenici također, kao svi ljudi, nisu svi posjedovali jednake moći shvaćanja.

To je bio zapravo tijekom onog svečanog događaja koji se mora i sada ponoviti. To što je u ono vrijeme bio Mojsija koji je židovski narod pripremao na Moje učenje, dogodilo se i kasnije s Petrom kao osnivačem katoličke crkve. To što je u ono vrijeme bio Ilija kao Ivan Krstitelj, u vaše vrijeme bili su muškarci koji su crkvu koju je osnovao Petar morali očistiti i otrijebiti da ne bi sasvim izgubila duhovnu vrijednost.

Kao što je u ono vrijeme Petar predstavljao budući oslonac Mojemu Učenju, sada će doći drugi ljudi koji će nanovo uspostaviti Moje kraljevstvo. I kao što je židovski narod u Mojem času bio preko farizeja i pismoznanca doveden u zablude, tako je i sada sve čovječanstvo vezano za upotrebu ceremonija i obreda, te živi u ispunjavanju slova bez razumijevanja duhovnog značenja riječi Mojega tako jednostavnog Evanđelja. Dakle, opet će morati doći ljudi koji će Moje učenje ponovo postaviti na njegovu izvornu osnovu, na Moje vlastite riječi.

Iako ovi pozvani ljudi neće odmah uspjeti da pouče sve čovječanstvo – kao što ni Mojim učenicima to nije odmah uspjelo – oni su unatoč tome određeni za sijanje sjemena. Nema veze da li će to ponegdje pasti na dobru zemlju, ili na put, ili na kameno tlo, ili na stijene. Sjeme koje je počelo klijati zamijenit će izgubljeno i pripremit će duhovno tlo tako da će ono biti vrijedno velikom radošću dočekati Moj Drugi Dolazak.

Kao što Sam u ono vrijeme uzimao učenike sa sobom na visinu i dao im maleni uvid u naplatu koja ih čeka ako budu vjerno ustrajali uz Mene, tako se i danas događa da mnoge koji su Mi odani, koji Mi se u samoći i u tišini noći predaju, vodim prema gore, daleko iznad zemaljskog svijeta, da bih im tamo otvorio i u velikoj perspektivi pokazao veličanstvenu budućnost, koju mogu očekivati ako ostanu vjerni Meni i Mojem učenju. Zaista, pojedincu dozvolim da čak osjeti sve blaženstvo Mojeg moćnog utjecaja u svom srcu, i uz to mu na kratko dam uvid u najvišu istinu, u ružičastoj svjetlosti ljubavi, te mu na taj način u veličanstvenom preobraženju razotkrijem Svoju vlastitu Bit, izraženu blaženstvom kojeg nije moguće podnositi ovdje nego samo u višim područjima, u duhovnom tijelu.

Mojsija je sagradio svoje zapovijedi na nepobitnim načelima židovske religije, na jednoj samoj ideji: Postoji samo jedan Bog! I zbog toga je židovski narod – i nijedan drugi – bio primjeren da Me pripoji k sebi.

Jer u ono je vrijeme svuda vladalo mnogoboštvo, pa je bilo nemoguće sve bogove odjednom ukinuti i umjesto njih postaviti samo jednog. Ali kod Židova postojao je samo jedan Bog; stoga je kod njih bilo lakše sagraditi Božju religiju.

Tako je Mojsija bio pripremni radnik, kao radnik u vinogradu koji okopava zemlju. A za njim je došao onaj što je obrezivao lozu, i to je bio Ilija. U svoje je vrijeme, a kasnije još jednom kao Ivan Krstitelj, obrezivao vitice i obrezivanjem ih poticao k djelatnosti da dostignu bolje plodove, da bi onda obirač sa svojim prethodnim radnicima bio

zadovoljan. Tako je Ivan Krstitelj bio drugi radnik u Mojem vinogradu, dok nisam došao Sam i zadnji se prihvatio posla da dopunim ono što je falilo i prizvao novi život koji je kasnije, kad je postajalo oko stabla sve plemenitije, sazrio i bio odgojen iz grube materije u finije ili čistije duhovno voće – grožđe. Što je bio prije toga Mojsija, bio je kasnije i Petar, stijena na kojoj je onda bila osnovana Moja crkva. Svi preobrati i vihori nisu je mogli uništiti. Istina je da je prilično često postala izobličena vlašću i vlastoljubljem pojedinih ljudi; ali kao što se jednom ispred Mojih apostola dogodilo Moje preobraženje, uz koje je Moje duhovno Božansko biće sijalo kroz Moj zemaljski oblik, tako se događa i sada: Duhovna odjeća počela je sijati iz zemaljske pompe i ceremonije katoličkog kulta i njegovog pogrešnog nauka. Čišćenje i preobraženje počinje. Noći će slijediti svitanju i svitanju – dan!

Svjetlost dugo zadržavane istine prikazuje se. Predosjećaj višeg zanosa te preobraženja živi u svim srcima i svi osjećaju duhovni vjetar koji prodire kroz svjetovnost i budi one koji spavaju. Kao da bi zraka svjetlosti pala kroz prozor na onoga koji spava, koji se, probuđen životnom snagom, u krevetu počne obraćati, ne da bi bio svjestan kako mu se to dogodilo – tako već počinje ta preobrazba. Već osviće u mnogim glavama.

Mojsija je pripremao židovski narod koji je živio sa njim da Me prihvate, a rod koji je došao za njim pripremao je Petar, a oni učitelji koji su u sadašnje vrijeme oduševljeni nad Mojim učenjem bit će Ivani, koji će – kao nekad Moj učenik – također postati Moji miljenici i ostati svjedoci Moje ljubavi i Moje milosti do njihove kasne starosti.

Tako se dopunjuje jednak duhovni prečišćujući proces, prvo iz tvrdog u meko, iz toga u paru, iz pare u eter i konačno u duhovno!

Kao što Sam u ono vrijeme bio pribit na križ, Moje učenje bilo je ismijavano i Moji učenici sramoćeni i proganjani, tako će biti i sada. Umjesto Moje osobe ljudi će pribijati na križ Moje učenje i sramotiti ga. Moji borci morat će se boriti sa svim mogućim krivicama; ali oni će pobjedonosno ići dalje i pri Mojem slijedećem dolasku gledat će me obasjanog. Glas njihove svijesti onda će im uzviknuti:

„Blagoslovljeni koji ste ostali vjerni Njemu, koji ste saslušali Njegove riječi, izvodili ih i prenosili ih na druge, na način na koji je On želio da bi ih ljudi razumjeli!“

Ali ta preobrazba odnosno obasjanost potom neće više – kao nekada kod Mojih učenika – minuti, nego će Me Moji probijači puta vječno moći gledati iz lica u lice i zajedno sa svima koji su još prije umrli radovat će se Mojoj i vašoj pobjedi.

To je odgovarajuće značenje preobraženja. Zajamčite da ćete i vi sudjelovati u njemu, da biste bili pridruženi onima koji sve svjetovno otklanjaju i koji su jedino Mene i Moje učenje postavili za glavni smisao svog života i nadahnuća! Onda ćete moći u trenucima najviše blaženosti, kada se bude otvorio vaš duhovni vid, vidjeti u osobi Onog, promijenjenog, koji vas već dugo obasipa Svojim blagoslovljenim riječima milosti i koji vas želi napraviti Svojom djecom. Amen.

Gottfried Mayerhoffer: Gospodinove Propovijedi (str. 92–98)